

నీవు బాహ్యంగా చేసే పనులను చూసి దేవుడు మోజ్ఞాన్ని ఇచ్ఛేటప్పదు ఒక్కటే చూస్తాడు. నీలో అహంకారం ఉండా, లేదా అని చూస్తాడు. నీలో అహంకారం ఉంటే జననమరణ చక్రంలోనికి గెంటేస్తాడు. నీలో అహంకారము లేదు అనుకోండి ఆయన స్వరూపాన్ని ఇస్తాడు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పాగడినా ఎవరైనా విమల్సించినా మింశాంతిని పోగొట్టుకోవద్దు. అది ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు. లేనిదానికి ఉండటం అంటూలేదు. ఇది నిశ్చయము. ఉన్నదానం వద్దు. ఉన్నది ఏదో అదే మనం ఇది మనం పట్టుకోవాలి.

(జిన్నారులో శ్రీన్నానగారి ప్రవచనము, 20-7-97, గురువుర్లిము)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

హిందూమతానికి ఒక Founder లేకపోయినా హిందూమతానికి మూలపురుషుడు వ్యాసుడు. ఆయన వేదాలను విభజించాడు, మహాభారతం ప్రాసాదు. ఆ మహాభారతంలోనే భగవట్టిత ఉంది. ఆయన మనకు జ్ఞాన భిక్ష పెట్టాడు. అందువలన వ్యాసుడు పుట్టిన రోజును గురుపూర్వాల్మికుగా, వ్యాసపూర్వాల్మికుగా మనం జరుపుకొంటున్నాము. అందరూ ఒకే గురువును ఆరాధించాలని కాదు. ఎవరికి ఇప్పమైన గురువును వారు ఆరాధించుకోవటం కోసం మన పెద్దలు ఈరోజును నిర్ణయించారు. గురువును స్తులించుకోవటం వలన, గురువును ధ్యానించటం వలన జ్ఞానం కలగటానికి సలయైన పునాది పడుతుంది. ఆత్మ, గురువు, చైతన్యం, ఈశ్వరుడు ఒక్కటే అన్నారు భగవాన్. నాకు గురువులేదు కాని ఇతరులకు గురువు అవసరంలేదు అని నేను ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. గురువు అవసరమే అన్నారు భగవాన్. గురువు అంటే చీకటిని పోగొట్టేవాడు. బయట ఉన్న చీకటిని గురువు అవసరమే అన్నారు భగవాన్. గురువు అంటే చీకటిని సూర్యుడు పోగొట్టలేదు. గురువు మాత్రమే సూర్యుడు పోగొండుతున్నాడు. నీలోపల ఉన్న చీకటిని సూర్యుడు పోగొట్టలేదు. గురువు మాత్రమే పోగొట్టగలడు. తల్లితండ్రులు, బంధువులు, స్నేహితులు మనకు భోతికమైన అవసరాలను తీర్చగలరు. మింశాంతిన్నాన్ని పాలించేవాడు, మింశాంతిని అశాంతిని తొలగించేవాడు గురువు మాత్రమే. గురుపూర్వాల్మికు రోజున ఎవరి గురువును వారు ఆరాధించుకోవచ్చు.

నేను ఏమీ ప్రయత్నం చేయసు. గురువు కూడా తిరుగుతూ ఉంటాను అనుకోండి గురువు యొక్క చైతన్యస్థాయి నాకు ఏమైనా ఉపయోగపడుతుండా లేక నేను కూడా ఏమైనా ప్రయత్నం చేయాలా అని ఒక భక్తుడు భగవాన్నను అడుగుతున్నాడు. నాదగ్గర వాసనలు అణుగుతాయి అని భగవాన్ చెప్పటంలేదు. ఆయన ఏది చెప్పినా జనరల్గా చెపుతారు. అది ఆయనలోని ప్రత్యేకత. మహాత్ముల సమక్షంలో వాసన అణుగుతుంది అని చెప్పారు. పునర్రూపకు కారణం వాసన. పూర్వజిత్తులలో నీవు అనుభవించిన రుచులే, భోగాలే వాసనక్రింద మారతాయి. ఈ వాసనలు నశిస్తేగాని నీవు మరణంలేని స్థితిని పాంచలేవు. గురువు సమక్షంలో నీవాసనలు ఎంతోకొంత పల్చబడతాయి. నీ నలీరానికి వయస్సు చాలా తక్కువ. అంతట నీవు వాసనలను జయించాలి అంటే అది నీవల్లకాదు. నీ నలీరానికి వయస్సు చాలా తక్కువ. నీవాసనల యొక్క వయస్సు చాలా ఎక్కువ. అందువలన ఏదో గుంజీలు తీసాను, ఏదో సాధన

చేసాను అంటే వాసన నశించదు. నీ శరీరానికి ఉన్న వయస్సు కంటే, నీ సాధనకు ఉన్న వయస్సు కంటే వాసనకు ఉన్న వయస్సు చాలా ఎక్కువ. ఎవరితోనైనా పేచిపెట్టుకొని కుస్తి పడితే వాడు మనకంటే బలమైనవాడు అయితే వాడిచేతిలో మనం ఒడిపోతాము. మనం బలం ఎక్కువ ఉంటే వాడిని ఓడించవచ్చును. అదేవిధంగా వాసనకంటే నీ సాధనాబలం ఎక్కువగా ఉంటే వాసన నశిస్తుంది. వాసనబలం ఎక్కువ, నీ సాధనాబలం తక్కువ అయితే వాసన నశించదు. గురువు సన్నిధిలో ఉన్న పరమశాంతివలన, గురువు అనుగ్రహంవలన, ప్రేమవలన నీకు తెలియకుండా నెమ్ముదిగా వాసన పల్లిబడుతూ వస్తుంది. అది నీకు తెలియదు. నీవు ఎంత వరకూ ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి అయ్యావో నీకు తెలియదు. అది నిర్ణయించేది గురువు, ఈశ్వరుడు మాత్రమే. గురువు అనుగ్రహం లేకుండా కేవలము నీ తెలివితేటల వలన వాసనని జయించలేవు. వాసన నశించాలంటే గురువు అనుగ్రహం అవసరము. వాసన నశించకుండా నీవు మోట్ట శాంతిని, నిర్వాణ సుఖమును పొందలేవు.

ఈశ్వరుడు మోట్టం ఇచ్చేటప్పుడు ఒక్కటే చూస్తాడు. నీలో ఉన్నది అహంకార భక్తియా, అహంకారములేని భక్తియా అని చూస్తాడు. రాముడికి భక్తి ఉంది, రావణానురుడికి భక్తి ఉంది. రాముడిభక్తి అహంకారములేని భక్తి. రావణానురుడికి శివుడు అంటే భక్తి కాని అతనిది అహంకారముతో ఉన్న భక్తి. అహంకారముతో కూడిన భక్తి వలన రావణానురుడు రాక్షసుడు అయ్యాడు. రాముడిచి అహంకారములేని భక్తికాబట్టి ఆయన దేవతాస్వరూపుడు అయ్యాడు. మనం అందరము రామ, రామ అని ఆయనను ఆరాధిస్తున్నాము. రమణమహార్షిగారు ఏమి చెప్పారు అంటే నీవు ధ్యానం చేస్తున్నావు అనుకో. నీవు చేసే ధ్యానం వలన ఆధ్యానం చేసేవాడు నశించాలిగాని వాడు బలపడుతూ ఉంటే నువ్వు కోటిజిస్తులు ఎత్తినా నీకు మోట్టం రాదు అని చెప్పారు. మింది ఏ ఉఱు? మిం కులం ఏమిటి? మిం గురువు ఎవరు? మింరు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నారు. ఇటువంటి గొడవలు ఏమి భగవంతుడికి అక్కరలేదు. ఇవి అన్ని నీమనస్సుకు సంబంధించినవి. నీలో అహంకారబుద్ధి ఉండా, లేదా అని చూస్తాడు. అహంకార బుద్ధి ఉంటే ప్రకృతిలోనికి గెంటేస్తాడు. అది లేకపోతే ఆయన స్వరూపాన్ని ఇస్తాడు. ఒక్క సత్కము తప్పించి అన్నికూడా నీమనస్సు యొక్క కల్పితములు అన్నారు భగవాన్. అందుచేత నీమనస్సును నశిస్తే ఏమిటోగు. మనో నాశనం వేరు, మనస్సు అణగటం వేరు. మనస్సును నమ్మటానికి వీలులేదు. అణిగిన మనస్సు ఎప్పడైనా విజ్ఞంభించే అవకాశం ఉంది. మనస్సు నశిస్తే వాడు యోగి అవుతాడు.

గురువు సమక్షంలో నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. పొందవలసినది ఏ గురువు అనుగ్రహం వలన పొందుతావు. సందేహపడవద్దు. అయితే నీ బలహినతలు ఏమిటో నువ్వు చూసుకోవాలి. నీ బలహినతలు గురువుకు తెలుస్తూ ఉంటాయి. గురువు అనుగ్రహిస్తూ ఉంటాడు. నీవు చిన్న ప్రయత్నం చేసినా గురువు సహాయం నీకు అందుతుంది. నీ మనస్సును ముడుచుకోకూడదు. మనస్సును open చేసి ఉంచు. ఎవరైనా మంచిమాట చెప్పినప్పుడు దానిని సహ్యదయంతో స్వీకరించాలి. అప్పుడు నీలోపల ఉన్న చీకటి పోతుంది. గురువు అనుగ్రహంవలన చైతన్యం యొక్క రుచి కొంచెం తెలుస్తుంది. చైతన్యం యొక్క సుఖం, శాంతిని గురువు కొంచెం కొంచెం చూపిస్తాడు. ఎంతో కొంత మింరు ప్రయత్నం చేసి దానిని సాంతం చేసుకొంటే అది శాస్త్రతమవుతుంది. గురువు

అనుగ్రహసికి ఎవడైతే పాత్రుడయ్యాడో వాడు ఒక జన్మ వెనుకో, ముందో మోళాన్ని పాంచి తీరుతాడు. ఈ విషయంలో సందేహం అక్కరలేదు. గురువు అనుగ్రహంలో పడినవాడు రజ్ఞింపబడతాడు గాని గురువు వాడిని విడిచి పెట్టడు. ఒక భక్తుడు భగవాన్తో మిఱంటే నాకు చాలా ప్రేమ ఉంది. కాని నేను ఈ జీవితంలో అన్ని నరకానికి వెళ్లే పనులు చేసాను. నాకు కూడా మోళం వస్తుందా? అని అడిగాడు. నీవు నరకానికి వెళ్లే నేను కూడా నరకానికి వస్తాను అన్నారు భగవాన్. అది గురువు ప్రేమ. శలీరం మరణించినపుడు బంధువులతోటి, స్నేహితులతోటి ఉన్న సంబంధం తెగిపోతుంది. కాని గురువుతో ఉన్న సంబంధం తెగదు. నీవు ఎక్కడ జిన్నించావు అని గురువు చూస్తూ ఉంటాడు. నిన్ను వెంటాడతాడు. ఆయన స్వరూపాన్ని నీకు ఇచ్చేవరకు ఆయన విశ్రమించడు. మధ్యలో మిఱు నిన్న మిఱ ప్రేమ పోయినా గురువు మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తూనే ఉంటాడు అది గురువు యొక్క స్థితి. గురువు మిఱ ప్రేమ పోయినా గురువు మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తూనే ఉంటాడు.

ప్రయత్నంలేని స్థితి నిజమైన స్థితి. ప్రయత్నం అనేది సాధనము మాత్రమే, అది గమ్మంకాదు. ప్రయత్నం కూడా బంధమే. అలాగని ప్రయత్నం చేయవద్దు అనికాదు. ప్రయత్నం ఉంది అంటే దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. ప్రయత్నం లేనిస్తిని నీవు పాంచినపుడు ఆనందం నీకు అందుతుంది. దేహంతో తాదాష్టం పాందటానికి నీవు ఏమి ప్రయత్నం చేయటంలేదు. నీప్రయత్నం లేకుండా ఇప్పుడు దేహంతో ఎలా తాదాష్టం పాందుతున్నావో అలాగ సహజంగా ప్రయత్నం లేకుండా చైతన్యముతో తాదాష్టం పాందాలి. నీప్యాదయంలో ఒక చావులేని వస్తువు ఉంది. ఆ చావులేని వస్తువునే దక్షిణమూర్తి మాటలతోటి, ఉపన్యాసములతోటి కాకుండా మౌనంగా ప్రకటించాడు. ఎదుటిపాలకి పక్కత ఉన్పప్పుడు పెద్ద పెద్ద ఉపన్యాసములు అక్కరలేదు. ఒక్క చూపు సరిపోతుంది, ఒక్క స్ఫుర్ష సరిపోతుంది. వారు జ్ఞానులు అయిపోతారు. సనత్ కుమారుడు వాళ్ల పండిపోయి ఉన్నాయి. దక్షిణమూర్తి మౌనం వలననే వాలికి హృదయంలో ఉన్న నిజతత్వం ప్రకటితమయింది.

ప్రయత్నం అనేది లోపల జరుగుతుంది. బయట జరగదు. నేను లోపల సాధన చేసుకొంటున్నాను. బయటగురువు దగ్గర కూడా కూర్చోమంటారా అని అడుగుతున్నారు. బయటగురువుకూడా అవసరమే. నీకు ఉన్న వాసనలు నశించేవరకూ బయటగురువు అవసరమే అన్నారు భగవాన్. అన్యేషణ లోపల చేసుకోవచ్చు. నీవు లోపల చేసుకొనే అన్యేషణకు బాహ్యగురువు సహాయం చేస్తాడు. నీకు లోపల గురువు దొరికే వరకూ బయట గురువు నిన్ను వెంటాడతాడు. లోపల గురువు చైతన్యమే. ఒక మనిషి భూతికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే ఏకాగ్రత అవసరం. వాడికి జ్ఞానం కలగాలంటే ఏకాగ్రతకు తోడుగా పవిత్రత ఉండాలి. నేను ఏకాగ్రతకోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. దానికి కొంత సహాయం అవసరం అని ఒక భక్తుడు అడుగుతున్నాడు. మిఱు సహాయం చేయండి అని చెప్పుకుండా చెపుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే ఏకాగ్రత పెంచుకోవటం కోసం అనుగ్రహం కావాలి. అది దానంతట అదే వస్తుంది. ప్రత్యేకం అడగనక్కరలేదు. నీ అనుగ్రహం కావాలి అని గురువు అడగనక్కరలేదు. నీకు ఏది కావాలో నీకంటే ముందుగా గురువుకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఏకాగ్రత, పవిత్రత కేవలం నీ ప్రయత్నం వలన పెరగవు. గురువు అనుగ్రహం అవసరము. నీ ఏకాగ్రతను, పవిత్రతను పెంచే శక్తి అనుగ్రహం. అనుగ్రహం కావాలి అని ప్రత్యేకంగా అడగనక్కరలేదు. అనుగ్రహం దానంతట అదే గురువు హృదయంనుండి ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. ఏకాగ్రత, పవిత్రత పెరగటంకోసం మహాత్ములకు, పెద్దలకు సేవచేయ్య.